

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **Mgr. L. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, zast. Mgr. Matyášem Ritterem, advokátem se sídlem Riegrova 376/12, Olomouc, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 26. 3. 2026, č. j. 65 A 79/2025-35, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o třech odvoláních proti rozhodnutím Odborného učiliště a Praktické školy Mohelnice, jimiž povinný subjekt odmítl žalobcovy žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Před vydáním soudního rozhodnutí bylo o dvou odvoláních rozhodnuto. Ohledně třetího Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci nařídil, aby o něm žalovaný rozhodl do 15 dnů od právní moci rozsudku.

[2] Žalovaný (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku dle § 107 s. ř. s.

[3] Svůj návrh odůvodnil tím, že mu může vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám. Nepřiznáním odkladného účinku ztratí vedení řízení o kasační stížnosti praktický význam. Účinky jednání, k němuž stěžovatele soud zavázal, by již nebylo možné v návaznosti na pozdější rozhodnutí o kasační stížnosti anulovat. Splnění povinnosti je jednorázovým úkonem, který již nelze vzít zpět. Na straně žalobce je naproti tomu jen újma dočasná.

[4] Dle žalobce podmínky k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny nejsou. Stěžovatel nedoložil hrozící nenahraditelnou (faktickou) újmu.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro žalobce znamenat újmu, (2) újma musí být pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může

vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[7] Navzdory tomu, že zákon přiznává oprávnění navrhnout přiznání odkladného účinku pouze žalobci, NSS připustil jeho přiznání i na návrh stěžovatele, kterým je žalovaný správní orgán. Platí nicméně, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě“ (usnesení rozšířeného senátu z 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Za možné jedinečné případy judikatura označuje např. vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (viz právě citované usnesení). Případně též vyzrazení utajovaných informací (usnesení NSS z 14. 11. 2023, č. j. 7 As 244/2023-24, body 8 a 9).

[8] Aby stěžovatel dostál své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon rozhodnutí znamenal, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí doložit, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní (např. usnesení NSS z 6. 6. 2022, č. j. 4 As 136/2022-50, bod 8, či z 25. 5. 2023, č. j. 9 As 77/2023-131, bod 7).

[9] Stěžovatel v návrhu neuvedl, jaká konkrétní nenahraditelná újma by nepřiznáním odkladného účinku měla vzniknout. Tvrzeným důvodem pro přiznání odkladného účinku je skutečnost, že by musel konat podle napadeného rozsudku a byl by tak zmařen účel kasační stížnosti.

[10] Z obecně formulovaného návrhu není zcela jasné, jaké následky považuje stěžovatel za těžko zvrátitelné. Mělo-li by se jednat o poskytnutí informací, tak k tomu jej krajský soud nezavázal. Nicméně ani to by samo o sobě odkladný účinek neodůvodňovalo.

[11] Stěžovatel zřejmě spatřuje újmu již v samotném vydání rozhodnutí, protože se domnívá, že k jeho vydání není příslušný. Naráží-li skutečně na to, že by musel rozhodnout v souladu se závazným právním názorem obsaženým v napadeném rozsudku, jedná se o nepřípadnou argumentaci. Pouze z této povinnosti totiž nelze bez dalšího dovozovat hrozící nebezpečí vážné újmy. Jedná se o zákonnou povinnost stěžovatele. Výše uvedené příklady (bod 7 tohoto usnesení) závažných důsledků nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti správních orgánů mají společnou jistou míru ohrožení chráněných hodnot jako jsou zdraví či životy osob nebo bezpečnostní zájmy ČR. Stěžovatel nijak nespecifikoval, do jakého zájmu či chráněné hodnoty by vydání rozhodnutí mělo zasáhnout. Pouhé tvrzení, že „jeho faktické následky je možné zvrátit jen komplikovaně“ bez podrobnější právní argumentace, není dostatečné.

[12] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatel neprokázal naplnění již první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto nemohl jeho návrhu vyhovět.

pokračování

[13] Na základě výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu